

...Ο Ξεφτέρης με την καρδιά του να κοντεύει να σπάσει από την αγωνία , πήρε το μεγάλο σκουριασμένο κλειδί, το έσπρωξε μέσα στην κλειδαριά, το έστριψε και το μπαούλο άνοιξε. Μέσα στο ξύλινο κιβώτιο υπήρχε ένας ακόμα χάρτης με παρόμοιες οδηγίες όπως ο προηγούμενος. Ο Ξεφτέρης ένωσε ελάχιστα απογοητευμένος, όμως η περιέργεια νίκησε την απογοήτευση του και ακολούθησε πιστά τις οδηγίες του χάρτη, ξεκινώντας έτσι ένα ακόμα πιο μεγάλο κυνήγι θησαυρού. Όταν έφτασε στο σημείο που έλεγε ο χάρτης , ο Ξεφτέρης με την ίδια αγωνία, ίσως και ακόμα περισσότερη από πριν, πήρε το παλιό κλειδί και το έσπρωξε στη μεγάλη κλειδαριά του μπρούτζινου μπαούλου . Εκεί αντίκρισε ένα σημείωμα γραμμένο σε πάπυρο. Το σημείωμα έλεγε: *«Μπράβο για τη γενναιότητα και το πείσμα σου, γιατί ήταν τα μόνα όπλα σου που σε βοήθησαν να έρθεις εδώ. Σου εύχομαι να συνεχίσεις έτσι να κυνηγάς τα όνειρά σου με τον ίδιο τρόπο. Αφού έκανες τον κόπο να έρθεις ως εδώ ένα μόνο σου λέω: ότι σε αγαπώ πολύ και μάλιστα είσαι άξιος της αγάπης μου! Είναι το μόνο δώρο μου για εσένα και ελπίζω να είσαι ευχαριστημένος, παππούς σου»*. Αν ήταν λέει ευχαριστημένος ...Πετούσε από τη χαρά του!!! Ο παππούς του ήταν το πρότυπό του και ένας από τους λίγους ανθρώπους που αγαπούσε τόσο πολύ στη ζωή του. Ήταν λοχαγός ο παππούς του, ίσως και να τα κατάφερνε... Ένα όμως είναι σίγουρο: ο Ξεφτέρης πέρασε την καλύτερη μέρα της ζωής του! Πήρε λοιπόν το σημείωμα και γύρισε στο σπίτι ευτυχισμένος !!!

Έφη Θανασιά

